

TORONYIRÁNY

XV. 27.

2021. július 4.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 14. vasárnap

A Szentlélek ennek a teljességnek vetületét oltja azokba, akik kitarják előtt bensejüket és kéri ajándékát. Adományait az apostol a Lélek gyümölcsei néven emlegeti: szeretet, öröm békesség, türelem, kedvesség, jóság, szelídség, önmegtartóztatás (Gal 5,22).

Kezdetől fogva megvolt a nehézség, hogy az evilági beállítottságú emberek értelmetlenül álltak Krisztus misztériuma előtt. Egyesek botránkoztak, mások oktalanságnak tartották, hogy Isten a kereszt útját választotta a megváltáshoz (1Kor 1,23). Ma sokan inkább azon akadnak fenn, miért olyan erőtlén az egyházban a Krisztus melletti tanúskodás, illetőleg az örök értékek követése.

Nem szabad felednünk, hogy minden kegyelmi kiváltságunkat törekeny cserépedényben hordozzuk (2Kor 4,7). Az eszmény követése a test gyengeségében és homályában valósul, tehát magán hordozza az emberi viselkedés vontatottságát, következetlenségét. Ennek ellenére az egyház igazi tagjai mindig visszatérnek a hit forrásaihoz, újra meg újra felfigyelnek a Szentlélek kegyelmi indíttatására. Főleg pedig meg vagyunk győződve, hogy jelen van Krisztus áldozati teste és vére, amely elveszi a világ bűneit. A nemtörődés, a hanyagság nem kerekedhet felül és éppen ez különbözteti meg Isten országát minden emberi intézménytől. A hívó tehát érezheti, hogy kezdeményezése, igyekezete biztos talajon áll.

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Egyetemes: A közélet békéjéért: Imádkozunk, hogy a különböző társadalmi, gazdasági vagy politikai konfliktussal terhelt helyzetekben legyen bátorságunk, hogy a párbeszéd és a békés kapcsolatok mélyen elkötelezett előmozdítóivá váljunk.

A szentmise olvasmányai

- Ez 2,2-5** Isten prófétákat küld választott népéhez, hogy orvosolják annak hűtlenségét, keményszívűségét és értetlenségét.
- 2Kor 12,7-10** Pál apostol megtapasztalja apostoli küldetésének teljesítése során, hogy amikor emberi szempontból gyengének bizonyul, akkor nyilvánul meg rajta keresztül igazán Isten ereje.
- 3. Mk 6,1-6** Názáretbe visszatérve Jézus megtapasztalja, hogy saját városában, gyermek- és ifjúkora helyszínén fogadják legkevésbé nyitott szívvel és tisztelettel.

Jézus Názáretben

Aki nyomon követte Jézus eddig útját, már ismeri bölcsességét, és tudja, miről tanít: az Isten országáról, amely különösen is megnyilvánul a betegek, a bűnösök, a tisztátalan lélektől megszállottak, vagyis mindazok felé, akik csak Istenben remélhetnek. Aki figyelte eddigi tevékenységét, azt talán meg sem lepi a „néhány gyógyítás”, amelyet Jézus a názáretiek hitetlensége ellenére kézzel és lábakkal végbevisz. Jézussal együtt inkább azon csodálkozik, hogy ennyi jel után honnan a hitetlenség, amely nem a próféta, hanem a hitetlenek életét teszi tönkre.

A rövid elbeszélés bevezető versei (1-2a) után a názáretiek reakcióját (2b-3), majd Jézus ezzel kapcsolatos megjegyzését (4), végül az elbeszélő összegzését olvassuk (5-6a).

Ahogy majd szenvedésének útját előre jelezve, most is az ószövetségi írásokból vesz értelmező szót, hogy leírja, mi történik vele. Galileai missziója mindenütt sikert arat, azonban a Jeruzsálemből érkezett írástudókhöz (3,22), a kafarnaumi farizeusokhoz és Heródes-pártiakhoz hasonlóan, más motivációval, de a názáretiek is elutasítják. Amióta szembesült Jézus előhírnökének, Keresztelő Jánosnak a kiszolgáltatásával (1,14), az olvasó sejti, hogy Jézus útja sem lehet egyszerű sikertörténet. A kérdés még mindig az, hogyan viszonyulnak a názáretiek hitetlenségéhez a jelenlévő tanítványok, s velük az olvasó. Ahogy Jézus most csodálkozik a názáretiek hitetlenségén, úgy csodálkozik majd haraggal a tanítványok értetlenségén, keményszívűségén és hitetlenségén (8,14-21; vö. 4,40; 6,52).

A jelenet szombati napon történik (2. vers), mégpedig a zsinagógában. Az időpont és helyzet nagyon hasonlít az első kafarnaumi szombatra (1,21-22). Jézus most is tanít, s az első pillanatban úgy tűnik, hogy az emberek reakciója is nagyon hasonlít ahhoz, amit Jézus Kafarnaumban

tapasztalhatott. Márk ugyanúgy csodálkozásról (ekplésszomai – lásd még: 11,18) beszél, mint az első alkalommal. Az emberek azonban tovább sorolják kérdéseiket, amelyek a következő sorok fényében már nem a csodálat, inkább az elutasítás légkörében születtek. Elismerik Jézus bölcsességét, de másnak tulajdonítják azt. A keze által „erőmegnyilvánulások” történtek, de neki szerintük nincs „hatalma” (vö. 1,22), názáretiek biztosan máshonnan kapták. A názáretiek szerint ez a bölcsesség és erő nem eredhet Istentől, ahogy azt az elbeszélő az előző jelenetekben sorra bizonyította, hanem csak valami más, esetleg gonosz erőttől. Az a vád rémlik fel újra, kimondatlanul, amely a 3,22-ben már elhangzott. Ugyanakkor felsajátul a 11,28 is, ahol majd a jeruzsálemi előjárók kérdezik Jézust hatalmának eredetéről.

A 3. vers folytatja a gyanakvó, sőt előítéleteket megfogalmazó kérdések sorát. A názáretiek szerint Jézus nem több, mint egy mesterember. Valószínűleg a Mt 13,55 hatására néhány kézirat javít, és inkább Jézus apját nevezi ácsnak. A tektón szó olyasféle mesterembert jelent, aki az építkezéssel kapcsolatos többféle munkát el tud végezni – ács, építőmester, kőfaragó egy személyben. A mindennapi munkát a hellenista világ nem becsülte sokra, s a zsidó bölcsességi irodalom kései korszakában is tanúi vagyunk, hogy a munka inkább a gond és a fáradság, mint az öröm forrása. Már Kelszosz, a II. században, nevetségességnek tartotta, hogy kétkézi munkás alapította a kereszténységet. Arra, hogy Jézus osztozott a názáretiek szegénységében és munkás hétköznapjaiban, a keresztény hagyomány inkább az ő „hasonlóságának” részeként tekintett (vö. Fil 2,7; Zsid 4,15). A következő megjegyzés szerint a názáretiek Jézus anyját is ismerik. A „Mária fia” megnevezés kissé szokatlan, hiszen a fiúkat szinte mindig apjuk után nevezték meg (1,19; 10,35; vö. Mt 16,17). Viszont Josephus Flaviusnál találunk hasonló példákat (Bell. IV, 145; Vita 185), sőt magánál Márknál is (15,40). A sajátos kifejezés mindenképpen különleges kapcsolatra utal Mária és Jézus között, bárhogy is gondolkodtak erről a názáretiek. Ha egyesek esetleg még jogtalan gyermeknek tartották is Jézust, s ezért gúnynak szánták kijelentésüket, akkor is világos, hogy származásában valami rendkívülit láttak, bár annak egész igazságát nem ismerhették. A szöveg továbbá fiútestvérekről beszél, akiknek a nevét is felsorolja, és nővéreket is említ, de név nélkül. A fiúk neve kivétel nélkül a pátriárkai történetekből származik, ezért egyesek vallásos zsidó családot, sőt esetleg a vallási-nemzeti hagyományaira kifejezetten büszke családot sejtenek bennük. A fiúk nevei olyan sorrendben szerepelnek, amely megfelel az ősegházban és az Újszövetségben játszott szerepüknek. Jakab, az Úr testvére volt a jeruzsálemi gyülekezet vezetője (vö. ApCsel 12,17; Gal 1,19; 2,9.12 stb.). József esetleg azonos azzal, akinek a neve a keresztre feszített elbeszélésében fordul elő újra (15,40.47). Júdás csak Máté párhuzamos elbeszélésében, valamint esetleg a neki tulajdonított levél szerzőjeként ismert. Az itt említett Simon az Újszövetség egyéb helyein nem szerepel.

A 4. verstől Jézus reakciójáról olvashatunk. Közmondásszerű igazsággal válaszol. Sorsában Isten prófétáihoz csatlakozik, tehát nem mond le küldetéséről. A próféta sorsa ugyanis az Ószövetség szerint gyakran az elutasítás. Az atimosz, „megvetett” szót az Iz 53,3 LXX változatában is megtaláljuk, a szenvedő szolgáról szóló negyedik énekben („megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfja, aki tudta, mi a szenvedés”). Jézusnak ezt a mondását kissé más és más formában, de több különböző újszövetségi forrás is megőrizte (Lk 4,24; Jn 4,44; Tamás evangéliuma 31).

A jelenetet az evangélista újabb kiegészítése és Jézussal kapcsolatos megjegyzése fejezi be. Jézus nem tud csodát tenni, és csodálkozik. Hatalma, amelyről az 1,45; 8,4; 9,22; 15,31 beszél, itt, Názáretben, a hitetlenség miatt nem érvényesül. Ahogy az elvetett magnak jó földre van szüksége, úgy Jézus hatalmának, hogy érvényesüljön, az emberek hitére. Csak ott tehet csodát, ahol hitet talál. Hitre pedig senkit sem kényszerít. Az elbeszélő csak kevesekről beszél, akiket Jézus újra kézrátétellel gyógyít meg. Átveszi a názáretiek ajkán idézett „erő” (dünamisz) szót, és nevével nevezi a „hitetlenséget” (apisztia – vö. 9,24). Márk nem Jézus hatalmát látja fogyni. Inkább olyan képpel fejezi be elbeszélésének ezt a részletét, amely jelzi: Jézus a növekvő elutasítás ellenére tart ki Isten országának terjesztésében.

Martos Levente

A nevelés öröme (37.)

Az ember nevelésének művészete

44. A szenvedés

Senki nem menekülhet a fájdalomtól, de mások enyhítik azt a szeretetükkel. Az egészség bálványozása ahelyett, hogy példája lenne a másokra való odafigyelésre, csalárdul áthelyezi a problémát, mert mindenáron megpróbálja csillapítani már az első fájdalmat, így kedvez a gyógyszerrel való visszaélésnek. A fájdalom adomány, mert jelzi, hogy a testemben valami nem működik, és rávesz a kezelésére. De ha eltüntettem a fájdalomküszöböt, a rossz zavartalanul támadhat. Vegyük például a rákot; azért alattomos, mert nem ismerhető fel, és amikor felismerik, már pusztítva elfoglalta a „területet”.

A neurózis és a gyógyszerfüggőség azért terjednek, mert a „fájdalom eltüntetése” félelemként tér vissza. Olyan ez, mint a farkába harapó kígyó: nem lehet kilépni a problémából, sőt egyre jobban fojtogat. A félelem és a harag olyan érzések, amelyek elszabadítják a rosszat, és az eredetük az önzés (minél jobban érdeklek magam, annál jobban elzárkózom az élettől). Hogyan lehet segíteni a betegnek?

- Szívesen és örömmel menjünk meglátogatni.
- Legyünk óvatosak és diszkrétek.
- Hallgassuk türelemmel.
- Ne mi legyünk a főszereplők.

A beszélgetés nem az üzenetek befogadását, hanem azok felfogását jelenti, vagyis megértjük a másikat. Hallgatni tudni olyan, mint megpróbálni „felvenni a beszélgetőtárs cipőjét” miközben ő viseli. Csak ezzel a lelki készséggel tudunk segíteni a másíknak; nem győzni akarunk mindenáron, hanem együtt győzni.

A birtokláson alapuló gazdagság átalakul az adományozás gazdagságává, a hódításé az adásé. A hatalomnak felelősségteljes szolgálatnak kell lennie: vagy pontos, jó vezetés, vagy tragédia. Csak ezen az áron, és ezzel az erőfeszítéssel hordozzák majd a fiatalok a civilizáció faklyáját.

Arra a kérdésre, hogy: „Miért van szenvedés?”, egy misszionárius pap, aki egész életében a szenvedés és a szenvedők mellett volt, azt válaszolta: „Tudjátok, hogyan készül a matracnak való gyapjú? Minél jobban verik annál puhább és tisztább lesz. Ugyanígy van a selyemmel is: a gubónak el kell viselnie a forró vizet, a durva kefé, hogy csillogó szál legyen belőle. Belőlünk az örök élet szövetének kell készülnie.”

Az étellel kapcsolatban ötféle hozzáállás és válasz létezik:

- Visszaautásítom.
- Elszenvedem.
- Magam élvezem és fogyasztom, mert az enyém.
- Megtervezem, felépítem a társadalmi elvárások szerint (nem dobom el magamtól, de elfogyasztom).
- Föjlajnlom annak, aki a semmiből a létre hívott.

Szent Teréz egyháztanító életének eseményeit megosztotta Jézussal, olyannyira, hogy amikor a padlót tisztította, nem azt mondta, hogy: „felmosok”, hanem azt, hogy: „Én és Jézus felmosunk”. Szívének egyszerűségében a nap minden órájában átélte az Élő Krisztus bizonyosságát: Isten velünk van, Emánuel.

„Az igazság szabadabbá tesz benneteket” (Jn 8,32), vagyis a lét tudata ráébreszt arra, hogy

- tudjam, amit akarok,
- tudjam, amit teszek,
- azt tegyem, amit tudok,
- tudjam, hová tartok.

Az életben ez a négyes segít abban, hogy az ember ne tudatlanságban, felületességben és rögtönzésben legyen, ugyanakkor elvezet a felelősséghez.

Valaki esetleg kényelmesnek tarthatja, ha nincs rajta felelősség, de ezzel visszautasítja a szabadságot, mert a Szabadság és a Felelősség ugyanannak az éremnek a két oldala; az egyik nem létezik a másik nélkül.

Mikor válhat nyomasztóvá a felelősség? Amikor valaki azt hiszi, hogy az egész világ terhe az ő vállain nyugszik, bálványozza a saját énjét, nélkülözhetetlennek érzi magát (például: Ha nem lennék ebben a családban, minden összeomlana...).

Jézus Krisztus a Miatyánk megtanításával arra akart emlékeztetni, hogy gyermekek vagyunk, akik az Atyához fordulva megleglik a valódi Igazságot.

45. Az idős ember

„Fiam, tanulj ifjúságodtól fogva, és még ősz fejjel is gyarapodj a bölcsességben” (Sir 6,18). És tovább: „Bölcs ítélet illik az ősz fejhez, és az öregekhez a jó tanács osztása. Az ősz emberekhez a bölcsesség való... Az aggod koszorúja a gazdag tapasztalat, dicsőségük pedig az Úrnak félelme” (Sir 25,4-6).

A Biblia szavaiból következik, hogy

1. a szép öregségre fel kell készülni, nem magától jön (mint egyébként semmi sem az életben);
2. ha a testen meg is jelennek az idő jelei, a lélek mentes marad tőle. Ezt bizonyítja Szent Pál is, amikor ezt írja: „Mert bár a külső ember romlásnak indul bennünk, a belső napról napra megújul” (2Kor 4,16).

A „harmadik kor” pozitívását életünk minden szakaszában építenünk kell, ezt olvashatjuk ki az Evangélium néhány alakjának személyiségéből is:

- a) „Élt Jeruzsálemben egy Simeon nevű igaz és istenfélő ember. Várta Izrael vigaszát és a Szentlélek töltötte el. Kinyilatkoztatást kapott a Szentlélektől, hogy addig nem hal meg, amíg meg nem látja az Úr Fölkentjét.” (Lk 2,25-26) Simeonban megjelölhetjük a Várakozás és a Beteljesedés közötti kapcsolatot, személyes történetünk kezdetét és végét. Az egyik egész életünk türelmes várakozásának a szimbóluma, ami miatt dolgozunk, izzadunk, áldozatokat hozunk a gyermekeink és a közösség kedvéért...; a másik annak a nyugalomnak a jelképe, hogy véghezvittünk mindent, amire csak képesek voltunk, bár korlátok között ugyan, de mégis jóhiszeműen.
- b) Nikodémusban felfedezzük a régi (tapasztalat) és az új (kockázat) közötti párbeszédet. A fiatal és öreg közötti ellentét háttérbe szorul a régi – új ellentéthez képest. Azt lehet öregnek tekinteni, aki nem akarja, vagy nem tudja befogadni az újat, mert fél tőle, vagy nem érzi rá képesnek magát. Ebben az értelemben lehet „öreg” egy négyéves gyermek is, ha makacsodik, és nem akar szembenézni egy új helyzettel: étellel, környezettel, játékkal.
- c) Péterben rábukkanhatunk a függetlenség és függés kapcsolatára. Tevékeny helyzetben az ember átéli az önállóságát; ahogy szaporodnak a korrallal járó bajok, megtapasztalja, hogy valaki más vezetésére hagyatkozzék.

Mi a titka tehát a fiatalos, gyermeki rácsodálkozásra képes öregségnek?

- Szeretni elfogadni a korlátokat, nem elhanyagolni a testet, az értelmet és a lelket. Így lassítani lehet az öregedés folyamatát, és az ember kevésbé lesz „túlpörögve”.
- Kissé kevésbé koncentrálni magunkra, hogy be tudjuk fogadni az apró semmiségeket, élvezve az esetleges ránk eső figyelmet; ennek kikövetelése azonban elfojtja a többiekben a spontaneitást.
- Nyitni a kortársak felé együttértő és közösségi lélekkel. Hány idős ember nem látogatja a hasonló korúak társaságát, mert a lelke mélyén elutasítja a korát!
- Élvezni a jelent, meglátni a dolgok jó oldalát, így nem hagyni helyet a félelemnek és az ebből következő szorongásnak.

(Folyt. köv.)

Flora Bresciani Nicassio

Vasárnapi jegyzet

Rejtőző Teremtő

Aquinói Szent Tamás, a domonkos filozófus, teológus és költő nyomán átlépve századokba, mindig megmarad az ő bölcsessége, amely szerint a teremtet világ mindenütt megnyitja kis és nagyobb kapuit a Teremtőhöz.

Fölfelé a sűrű lombok koszorúza úton, ahol vagy kétszáz gerendából tákolt lépcsősor segíti a vándort a célig, felvillan az a benső táj is, amely a lépcsőkhöz, meg az erdőkhöz tartozik. Mondanám: a gyermek- és felnőttkorhoz, de csak arra a régen olvasott sorra koncentrálok, amely ekként maradt meg bennem – egyetlen vénülő fához szólva: Amit én nem tudok, bizonynál kimondod te – szépen.

Mit mondhat ki az erdő fája, kotoréka, melyben róka húzza meg magát, vagy az odú, ahol madár lel éji szállást? Talán azt, hogy nem vagyunk mi a végtelen, csupán jelei a Határtalannak, miként a csillagok az égboltnak. Kant, az újkori bölcselő estéknént sétálgatva azon is törte a fejét, hogy a dolgokról – látható valóságokról tökéletes ismeretünk elvileg (!) lehet-e? Megállapította: nem lehet.

Fölfelé ritkulnak a fák, és egyre többször észreveszem a kidőlő törzseket, korhadmányokat, de mellettük az új zöldfakadást, s már akár a költészet szavaival folytathatom, amit fák titka őriz –, maga az élet, mivel nem ajtók záródását rendelte el Valaki egyszer, hanem a megtárlásukat, amelyen az áttekintő szem észreveszi: „mily kicsi minden emberi történet”. (Babits) És ide sorolja magát a másik filozofikus poézis: „... érzeink és tudatunk cseréje / szüntén csak nézek az örök időbe / s elnémít látni, hogy a végtelen / zajlásban minden, ami volt, milyen / tökéletesen jelentéktelen.” (Szabó Lőrinc) Nem hinném, hogy az utak vándora a „semmi partján” kóborol, ha nem mond le egy rejtőző titokról, amely hírt ad a lomb színével, fák rendjével, erdők törvényével, hiszen egyszer el kell jutni a végső Pontig.

„Van néha olyan pillanat, / mely kilóg az időből.” Ezt Weöres Sándor írta le, és nyári fürdőző-hasonlaltal erősíti meg: „Mint fürdőző combját ha hal / súrolta s tovalibbent – / így néha megérezheted / önnön magadban Istent: / fél-émlék a jelenben is, / és később, mint az álom. / S az öröklételet ízeled / még innen a halálon.”

Nyugodt, csendes felhők úsznak a hegyen. Egészen közelinek érzem valamennyit. Árnyékuk rávetül a lombokra, s félig világos, félig árnyékos lesz a völgy. Ilyen az ember is: félig látható és láthatatlan, de vágyából – legfőljebb hederít rá – nem hiányzik kimondatlanul sem a kérdés: „Ne rendel romló nyájdának / Sorsa alá a sorsomat. / Az embered, ha nem ma-ember, / Kapjon új s új lovat.” (Ady) Úgy van értelme az életünknek, ha „ezzel az érzéssel és szívvel tudjuk élni”.

Domokos Mátyás posztumusz könyvecskéje (A metafizikus költészet) válthatja ki az ímént leírtakat az olvasóból, ha a dolgokon túli (ezt jelenti a metafizika) létezők üzenetét, magának a Teremtő-Létezőnek a „fényjelzéseit” keresi-kutatja, s nem nyugszik bele, hogy egy magára hagyott világban él.

Lombok csöndes szellőiben az istendicséret éneke dúdol, „az Úr szeme örökös a tudás fölött” (Példabeszédek). Rejtőző világából is irányít, őriz, s megannyi szépségben az Arcát ragyogtatja. Hogy lennének egyedül!

Leérve a bércről –, réten vágató lovakat látok, mint klasszikus értékű festményeken. „Élesebb” a kép, amely festők ecsetje nyomán a vásznon sejtet valamit, ha túlmutat csupán a szemléltetésnél; szuggesztív jelkép, s akár a vallásos elragadtatással rokon, amelyben elmosódnak a határok, melyek emberi és nem emberi lényeket elválasztanak. Horváth János, a hívő irodalomtudós mondta Ady költői képeinek ürügyén: „titkos rokonság jelei mutatkoznak minden létező között.”

Erről tanúskodik az irodalom, a művészet – testvérül a liturgiának, és magának a természetnek.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Mint minden esztendőben, az idén is a Szent Péter és Pál apostolok ünnepét követő vasárnapon, azaz ma minden katolikus templomban a szentmiséken úgynevezett Péter-fillérek gyűjtenek, a perselyadományokat az Apostoli Szentszék karitatív tevékenységének, illetve az egész világegyházat szolgáló intézményeinek megsegítésére továbbítják.

Július elsején ünnepeljük a magyar egészségügy napját. Ezen a napon született Semmelweis Ignác, az anyák megmentője, aki kiemelkedő szerepet játszott a gyermekágyi láz leküzdésében. Az ünnep alkalmából a mai napon a 10 órakor kezdődő szentmisét az egészségügyben dolgozókért ajánlják fel a móravárosi Szent Kereszt templomban.

Sóhajok és bűvölet című előadással folytatódik a Dómkerti Zenés Esték című programsorozat. A Filharmónia a Magyarországi és a Szeged-Csanádi Egyházmegye közös szervezésében július 5-én, hétfőn 18 órakor kezdődő koncerten az Óbudai Danubia Zenekar műsorát hallgathatják meg az érdeklődők a Püspökség udvarán (Aradi vértanúk tere 2., bejárat az Apáthy utca felől). A hangversenyen közreműködik Pusker Júlia (hegedű) és Bálint János (zongora); vezényel: Hámosi Máté. Esőhelyszín a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg terme. Jegyek válthatók a Filharmónia Magyarországi szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

Colin Andrews orgonaművész ad hangversenyt július 7-én, szerdán este 7 órától a Székesegyházban. A műsorban César Franck, Johann Sebastian Bach, Joseph Bonnet, valamint Oliver Messiaen művei hallhatók. A Dóm további orgonahangversenyeinek időpontjai és a koncertek műsorai a domorgona.hu világhálós oldalon olvashatók. Az alkalmakra a belépés díjtalan.

Csütörtök esti nyári programok címmel érdekes előadásokon, tárlatvezetéseken, valamint koncerteken vehetnek részt az érdeklődők az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia közösségének szervezésében. A programsorozat következő alkalmá július 8-án, csütörtökön 19 órakor kezdődik a Torontál tér 4. szám alatt található plébánia nagytermében, ahol Szalamin Edit, a Szegedi Tudományegyetem dékánhelyettese tart előadást. Prezentációjának címe: **Orszországról szubjektíven – nyelv és kultúra. A program nyitott és ingyenes, minden érdeklődőt szeretettel várnak a szervezők.**

Tizenöt millió forint kormányzati támogatásból megújul az algyői Szent Anna templom homlokzata. A Tisza közvetlen közelében elhelyezkedő templom 50-100 fős közösségnek ad helyet rendszeresen, de a kiemelkedő ünnepek alkalmával még a liturgikus tér is megtelik. A támogatásnak köszönhetően sor kerülhet a szellőzővakolat felrakására, valamint a templom újra festésére, további vakolatjavítására, illetve a bejáratú ajtó felújítására. Ha sikerül további forrásokat szerezni, akkor a fűtésrendszer korszerűsítését és a padlózat cseréjét szeretnék megvalósítani.

Békés és Csongrád-Csanád megyei nevelésügyi családokat fogadtak az elmúlt vasárnap a szegedi Vadasparkban, ahol a Nemzeti Büntetéskezelési Tanács által támogatott Zöld járőr programhoz kapcsolódó Családi napot tartott a Szent Ágota Gyermekevédelmi Szolgáltató. Mintegy 200 gyermek és családjuk tölthetett el egy tartalmas napot az állatok között, miközben a különböző állomásokon feladatokat teljesíthettek. Volt, ahol egyfajta bátorságpróbaként, a terráriumból lakóit lehetett megsimogatni, máshol a fák között kifeszített kötélhídon kellett áthaladni. A program végén azok a családok, melyek legalább három állomás feladatait teljesítették, ajándékot kaptak.

Egy óras idegenvezetéssel (700 Ft/fő) várja vendégeit a Szegedi Dóm Látogatóközpont. A keddtől vasárnapig, naponta 15 órakor kezdődő idegenvezetés keretében megismerhetik a látogatók a Szeged-Csanádi Egyházmegye kincstárában található liturgikus ötvöstargyakat, textíliákat, szobrokat és kegytárgyakat, illetve az építéstörténeti szekcióban bővebb információt kaphatnak a Székesegyház, valamint az azt körülvevő Dóm tér építéséről. Az intézmény állandó kiállításának részét képezik az egyházi- és más közismert személyiségek – Glattfelder Gyula megyéspüspök, Klebelsberg Kunó kultuszminiszter, Foerk Ernő építész – sírhelyei, illetve életútjának és munkásságának ismertetése. A látogatóközpont munkatársai csoportok számára - nyitva tartási időben - előzetes regisztrációval, a fentitől eltérő, előre egyeztetett időpontban is biztosítanak idegenvezetést a Dómban, a Szegedi Dóm Látogatóközpontban és a Dömötör-toronyban. Az intézmény további programjairól az info@szegedidom.com vagy a +36-20/220-7227-es telefonszámon tájékozódhatnak a látogatók.

A tanév befejeztével országsszerte számos helyen megkezdődtek a Karitásztáborok. A „Vár a nyár!” program táborai között bentlakásos, napközis, tematikus, fejlesztő, illetve kézműves jellegű egyaránt található, helyszíneik balatoni üdülők, plébániák vagy egyéb közösségi szállások. A gyermekek számára az egyhetes táborok ingyenesek. A karitászonkéntesen minden táborban színes programot állítanak össze kirándulással, kézműves-foglalkozással, játékos vetélkedőkkel, és ahol lehet, strandolással. Az egyházmegyei karitászközpontok, a plébániai karitászcsoportok, valamint a „Felzárkózó települések” program munkatársai szervezésében országsszerte 3600 gyerek nyári programját teszi a szervezett gazdagabbá. A Karitásztáboraiiban a plébániai önkéntesek által ismert nehéz helyzetben – sokszor mélyszegénységben – élő családok gyermekei, valamint fogyatékkal élő gyermekek, fiatalok vehetnek részt. Sokuk számára ez az egyetlen nyaralási lehetőség. A saját szervezésű programok mellett a Balatonnál a Karitászt segítségével százötven gyermek nyaral az Erzsébet-táborokban, valamint a családos hétvégéken öszi 1044 résztvevő kapcsolódhat ki térítésmentesen.

Első alkalommal állították ki június 24-én a firenzei dómban azt a Keresztelő Szent János-ereklét, amelynek eredetiségét a közelmúltban sikerült igazolni.

Az ereklé, egy nyakcsont darab, a történelem évszázadai során hosszú utat járt be: a 14. században VI. János bizánci császár tulajdonában volt, majd firenzei nemesi családok tulajdonába, végül pedig a firenzei Szent János-keresztelőkápolnába került több csontereklyével együtt.

Giuseppe Betori bíboros, firenzei érsek kezdeményezte az ereklécsont tudományos kivizsgálását és restaurálását. A hosszas és alapos tanulmányozást követően lehetővé vált a csont sikeres beazonosítása, és bizonyosságot nyert, hogy az Keresztelő Jánosé. Az ereklén több erre vonatkozó utalás is található: a csonton fekete tintával, görög betűkkel olvashatók a szent nevének kezdőbetűi, valamint egy ógörög nyelven írt apróbetűs felirat is látható.

A hihetetlennek mondható felfedezés Alessandro Bicchi állandó diakónusnak, a firenzei székesegyház szakrális művészetért felelős egyházmegyei igazgatóhelyettesének köszönhető, aki évek óta áthatóan tanulmányozza a dómban fellelhető erekléket.

A június 24-i ünnepélyes kiállítást követően az ereklét a firenzei dómban őrzik majd egy 19. századi adományként számon tartott ereklétartóban.

(Vatikáni Rádió)

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.